

Predodređenost

Bog spašava ljude u svim vremenima, ali nitko od njih ne može preuzeti na sebe tu čast da budu suobličeni slici Krista, ali oni koji su orijentirani Bog: crkvu. To je tijelo Kristovo koje mnogolika mudrost Božja očituje na vlastima i silama u nebu, u svrhu naveden u izradi Krista nadmoćan među mnogom braćom poput njega se otkriva u Crkvi (Ef 3,10 -11).

Predodređenost

“Dakle, ako je tko u Kristu je novi stvor; stare stvari su uminu, gle, sve su postali novi” (2 Kor 5,17)

Grčki glagol preveden “predodredi” je προορίζω (proorizo), a znači “unaprijed odrediti” “Prije znak”, “predodrediti”.

Pojam služi ukazati sigurno stanje uspostavljen od Boga u vječnosti. Svi koji vjeruju u Krista kao što su Evanđelje istine ponovno rođeni kroz neraspadljivog sjemena (1 Pt 1,23), a kada je odjevena neuništivo, što će biti otisak na proslavljenom Kristu “Ljubljeni, sada smo djeca Božja, i još ne očitova što ćemo biti. Ali znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest” (1 Iv 3: 2).

Čovjek dolazi na svijet od volje tjelesne volje čovjeka i krv donosi u sebi sliku Adama, zemaljskog čovjeka (Ivan 1,12; 1 Kor 15:48), a tek kada se oni vjeruju u Krista generiraju nova će Bog po istini evanđelja, dakle, nova bića, a kad se ide premaz na neraspadljivost, svi novi bića imaju sliku duhovnog čovjeka, koji je Krist, posljednji Adam (1 Korinćanima 15:48 -49).

Predodredi Pojam se koristi u Novom zavjetu se odnose na odredište koje je jedinstveno za duhovnim ljudima. Kršćani su predodređeni od strane Boga da budu suobličeni samom slikom Krista.

Bog je uspostavio unaprijed kako bi Krist prvorodenac među mnogom braćom položaju, vrli uvjet da Jedinorodeni, raspodjelu onima koji su dio Kristova tijela za tu svrhu "Za one koji predvidje je također predodradio da budu suobličeni slici njegova Sina, kako bi on mogao biti prvorodenac među mnogom braćom" (Rim 8:29).

Čovjek Krist je jedinoroden Božji uvodi u svijet na sve kao muškarci da budu milosrdni Veliki svećenik (Hebrejima 2,17) i može iskusiti smrt za svakoga (Heb 2,14).

Da se ubio i resurge, Isus je proslavio Prvorodenac od mrtvih položaj, te preuzeo dužnost prvorodenac među mnogom braćom, jer ga je dovelo do slavi Božju mnogo braće (Heb 2,10).

Hvaljen Krist je otisak Boga (Heb 1: 3; Kološanima 1,15), a naslijedio veliko ime koje je iznad svakog imena (Filipljanim 2: 9), a on je glava tijelu, odnosno, Crkva, punina Onoga koji ispunja sve u svima (Ef 1:23). Kršćani skrenite ponovno pojavili s Kristom i članovi njegovog tijela, koje je Crkva (Kol 3: 1).

To još uvijek nije jasno kako će se spasiti (1 Ivan 3: 2), ali znamo da će sve biti spremljena kao slika u proslavljenom Kristu, tako da je ova slava koja će se otkriti u kršćanina je stvaranje stenjao kao da je u boli isporuke zbog očekivanja čeka očitovanje sinova Božjih (Rim 8:19 -21).

Kad odjeveni u besmrtnost i neraspadljivost (Rim 8,23), koji je, kad se ide otkupljenje tijela u Rapture Crkve, spremljene u Kristu će doći uvjet izražen Boga zabilježena postoji u Postanku: – "Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična" (Postanak 1:26), jer je uz sve rođen od Boga prema istini evanđelja će biti sličan proslavljenom Kristu, a on je, pak,

otisak Boga nevidljivoga (Kol 1 : 19).

Svrha je Bog vječan, i vaš cilj za što vječno ostali na sebe, a ne u njegovim stvorenjima, koja su stvorili, dakle, nisu vječni "poznat k nama otajstvo svoje volje po svojoj dobrohotnosti quepropusera sebi ..." (Ef 1: 9).

A što je to uspostavio svrha 'Sam'? Provjerite jedinorođeni Sin prvorodenac među mnogom braćom poput njega, tako da je u svemu mogao imati prvenstvo ", navodi se u vječnoj svrhu koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našemu" (Ef 3,11); "Za one koji predviđe je također predodredio da budu suobličeni slici Sina njegova, kako bi on mogao biti prvorodenac među mnogom braćom" (Rim 8:29; Kol 1,18).

Iako mnoga djeca su poduzete Krist na slavu provesti vječnu svrhu (Hebrejima 2,10), žezlo Božje svrhe je Krist, to jest, Njegova namjera je osnovana u sebi (Ef 1: 9).

U Sinu mesa tijela Bog je okupio sve stvari (Kol 1:20 -22), a Bog ga je vrlo uzvisio (Fil 2: 9), podvrgavanje sve na noge i, iznad svega (Kol 1: 23), također je sastavljeno glavu crkve, prvorodenac među mnogom braćom (Ef 1,22).

Potrebno je shvatiti koliko slava crkve kao Tijela Kristova, budući da je Krist bio postavljen iznad svakog Vrhovništva, domene, autoritet, moć, itd, i iznad svega, napravljena glava crkve, tako da će crkva biti iznad svakog Vrhovništva, dominacija, vlast, moć, itd "Nakon što je zapalio oči vašeg uma, da znate što je nade u pozivu njegovu, koje li bogate baštine njegove u svetima, a što je veći veličina njegovoj moći kako bi nas-Ward koji vjeruju, prema djelovanju sile i snage njegove koju na djelu u Kristu, kad ga uskrisi od mrtvih, i postaviti ga na desnoj ruci na nebu iznad svi kneževina, i moć, a moć i vlast i svaka ime koje je dobio ime, ne samo u ovoj dobi već u sljedećoj; i sve podloži nogama, a na svim stvarima bude glava Crkve, koja je njegovo tijelo, punina Onoga koji ispunja sve u svima" (Ef 1: 18-23).

U vječnosti, prije nego što je svijet, Bog je utvrđeno da je njegova riječ treba biti uzvišen iznad svih stvari (Ps 138: 2), a Krist je uzdignut, jer bi se upisati u njegovu slavu je postao vrlo visok i uzvišen (Izaja 52: 14).

Da bi Krista prvorodenac će biti potrebno generirati mnogo braće. Da bi ga glava, tijelo, crkva će biti potrebno.

Bilo je to s obzirom na svrhu navedenog u Kristu da Bog spašava potomke Adama kroz propovijedanje evanđelja, za one koji vjeruju su dobili pravo da postanu djeca Božja (Ivan 1:12).

Izgubljen u grijehu je najavio spas u Kristovo ime, kao i oni koji jedu meso i piju krv Kristovu postali sudionici Kristovi, to jest, su napravili članovi Kristova tijela.

Oni koji su spašeni kroz evanđelja nazivaju pozivom svetim, koji je, u skladu s ciljem osnovana je u Kristu prije postanka svijeta "koji nas je spasio i pozvao pozivom svetim, ne po našim djelima, nego po svojem naumu i milosti koja nam je dana u Kristu Isusu prije vremena vjekovječnih" (2 Tim 1: 9).

Time što je u Kristu, koji je, novo stvorenje, Christian je predodređena da budu suobličeni slici Krista, koji utječe na svrhu Boga u Kristu, kako bi ga prvorodenac među mnogom braćom, vrlo uzvišeni čelnik tijela.

Poziv u Kristu osnovana u vječnosti temelju svrhu osnovana u Kristu, tako da daju milost novog stvorenja sudjelovati u tu svrhu u biti djeca ili članovi tijela je milost koja ne prati naše radove.

Apostol Pavao pokazuje da je tijelo Kristovo, koji sadi i onaj koji zalijeva nema razlike, iako je svaki pojedinačno dobivaju svoju plaću prema svom poslu "Sada je tko postrojenja i tko zalijeva, jedno su; a svaki će primiti njihova nagrada prema njegovom radu" (1 Korinćanima 3: 8).

To znači da je svaki kršćanin će biti nagrađeni prema dobru i zlu koje je napravio u tijelu (1 Kor 03:13 -14; 1 Kor 09:17; 2. Korinćanima 5:10; Kol 3,24), ali milost se broje kao dijete Božje da se u Kristu Isusu je milost, koja nam je dana u Kristu Isusu prije vremena vjekovječnih, jer je svrha da Bog ima u Kristu.

Poziv prema Božjem svrhu osnovana je u Kristu prije nego je svijet počeo je nagrada koja se daje samo onima koji su u Kristu, to jest, nova stvorenja ponovno stvoriti u skladu s riječju istine “**cilju hitim, k nagradi poziva Božjeg u Kristu Isusu**” (Fil 3,14).

Vi ne možete zbuniti evanđeoski poziv na pozivu prema vječnom svrhe, za poziv prema vječnom cilju je za određenu skupinu ljudi (sve koji vjeruju u Krista), dok je poziv evanđelja univerzalna (mnogi) a namijenjen je sve izgubljeno zbog Adamova neposluha, ali je izgubio taj susret poziv malo (Mt 7:14), stoga činjenica da je malo u odabranom stanju “**Za mnoge su pozvani, ali malo izabranih**” (Mt 22:14).

O univerzalni poziv evanđelja apostol Pavao kaže: “**Za koga smo primili milost i apostolstvo, za aobediência vjere među svim narodima po imenu, među kojima i vi također pozvao Isusa Krista**” (Rim 1: 5).

Potreba za poslušnost riječi vjere je proglašio svim narodima (Djela 15:14 -17), a među svim narodima su kršćani pozvani pripadati Isusu Kristu. Nakon što je čuo poruku evanđelja spasenja i vjeruje u Krista, kršćani su počeli “biti u Kristu”, to jest, nova bića su napravili “**U njemu ste i vi, pošto ste čuli riječ istine, evanđelje svoje spasenje; i, što je također vjerovao, što je zapečaćena Svetim Duhom obećanim**” (Ef 1,13).

Spasenje u Kristu je poziv proteže na sve ljude u svim narodima i dok to se zove danas “**Gle meni i biti spašen, svi krajevi zemlje, jer ja sam Bog, a ne postoji drugih**” (Iz

45:22); "Nagnite uho, a dolaze k meni, poslušajte, i duša će vam živjeti, jer s tobom ču učiniti Savez vječan, firma milosrđem David dajući vam" (Iz 55: 3) ; "(Jer on veli, ja sam ti čula u prihvatljivom vremenu, a ja vam pomogli u dan spasa, eto, sada je prihvaćena vrijeme, evo, sada je dan spasenja)" (2 Korinćanima 6: 2).

Jeste poziv prema vječnoj svrhu održan je u vječnosti, prije nego što je svijet (2 Tim 1: 9). U vječnosti je osnovana Krista nadmoćan među mnogom braćom, prije svega glava crkve ", a on je glava tijelu, Crkve; on je Početak i Prvorodenac od mrtvih, da u svemu što bi moglo imati prvenstvo" (Kol 1,18).

Za obavljanje svoje svrhe, Bog je stvorio Adama, prvog čovjeka po slici onoga koji ima doći, čovjek Krist Isus (Rimljanima 5,14).

Sotona je, pak, shvatio da Bog daje čovjeku položaj vrhunskog anđelima, položaj poput Svevišnjega, on je donio doseže da bude u poziciji iznad ostalih anđela (Izajija 14:14).

Stav da Sotona željeti, Isus Krist ustao iz mrtvih do, jer zadovoljan obličja Svemogućeg, izričitog sliku Božju (Ps 17:15).

Svi koji vjeruju u Krista, umrijeti, su pokopani i stradanja s Kristom novo stvorenje u sličnosti njegovu uskrsnuću (Rimljanima 6: 5), a nemaju drugo odredište koje nije u skladu s izričitim sliku Krista koji je mogao biti prvorodenac među mnoga braća, a iznad svega glava Crkve.

Svi kršćani su već proslavljen (Iv 7:22; Rimljanima 8:17; Rimljanima 6: 4 -5), kao što je već podigao s Kristom (Kol 3: 1), a sjede s Kristom na nebesima (Efežanima 1: 3; Ef 2: 6, Heb 4: 3).

Tijekom vjernika hodočašće vremena, sve se probudio ostati u milosti i rasti u spoznaji evanđelja, tako da kroz znanje dolazi do mjere uzrasta Kristova – savršen čovjek – iako je

sve u Kristu mora biti u stanju u baštini svetih u svjetlo "Dok smo svi doći jedinstvo u vjeri iu pravoj spoznaji Sina Božjega, k savršenom čovjeku, k mjeri uzrasta Krista" (Ef 4:13; Kol 1,12).

To je otkupljenje tijela koje vjernik će u skladu sa slikom uskrslog Krista. Primjenjuju se samo kad smrtno obuče u besmrtnost, a što je nepotkupljiv obuče u besmrtnost, što će se dogoditi s ushićenja crkve (Rimljanima 8,23).

Grčki izraz preveden "predodredi" se koristi od strane apostola Pavla u Rimljanima u vezi s sličnosti s Kristom, koji je Krist prvorodenac među mnogom braćom (Rimljanima 8:29).

U pismu Efežanima, apostol Pavao koristi isti termin podsjetiti kršćane da su blagoslovjeni duhovni blagoslovi u Kristu, koji je, jer su nova stvorenja.

Jedan od tih blagoslova je "predodređenost" kršćana, jer su u Kristu, što ih čini djecom Božjom donošenjem (Ef 1: 4). Budući da su novi bića, kršćani su napravili baštinu, jer je stanje slično Sina Božjega, koji su predodređeni rezultate u slavu Božju slavu (Ef 1:11 -12).

Poziv koji počiva na članovima Kristova tijela da budu suobličeni slici Krista je suverena i neopoziva, jer u vječnosti, Bog postaviti prije svega, da je Krist bio nadmoćan, čelnik tijela, od kojih su svi bili provodi volja slavu u Kristu će biti poput njega.

Bog spašava ljude u svim vremenima, ali nitko nije predodređena da budu suobličeni slici Krista, ali oni koji su orijentirani Bog: crkvu. To je tijelo Kristovo koje mnogolika mudrost Božja očituje na vlastima i silama u nebu, u svrhu naveden u izradi Krista nadmoćan među mnogom braćom poput njega se otkriva u Crkvi (Ef 3,10 -11).

Dok je u vječnosti, Bog suvereno i neopozivo predodredio one koji su u vrijeme kada je pozvao je danas da se prihvati

spasenje koje je Krist nudi se kao otisak u proslavljenom Kristu u ovom trenutku, koji se zove i danas, preko svojih veleposlanika, koji jecrkva, Bog poziva izgubili pomireni s Bogom (2 Korinćanima "smo dakle poslanici za Krista, kao da Boga za nas molio Sada pozivam vas, dakle, za Krista, biti pomirite s Bogom" 5:20); "(Jer on veli, ja sam ti čula u prihvatljivom vremenu, a ja vam pomogli u dan spasa, eto, sada je prihvaćena vrijeme, evo, sada je dan spasenja)" (2 Korinćanima 6: 2).

Oni koji ustraju u Kristu su predodređeni da budu suobličeni slici proslavljenom Kristu "Ako, naime, temelji i postojani u vjeri, i nepoljuljani u nadi evanđelja koje čuste, koje se propovijeda svakom stvorenju pod s neba, kojega sam Pavao postadoh poslužiteljem" (Kol 1,23).

Dok oni koji su "u Kristu" (novo stvorenje) će biti kao što je Sin Božji slike uskrsnuo, da se "u Kristu" je potrebno za postizanje spasenja izgubili poslušnost Krista danas "A što je završio, postao začetnik vječnoga spasenja svima koji ga slušaju" (Heb 5: 9).

Dok blagoslov se suobličavanje s Kristovom je neopoziv onima koji su u Kristu, milost spasenja kroz poslušnost evanđelju može se spriječiti "Vi jeste i trčanje, koji je učinio vas je samo spriječio da se više ne pokoravate istini?" (Gal 5: 7).

Za razliku Ideja izdužen strane kalvinistima i arminianistas, Biblija pokazuje da nitko ne dođe na svijet predodređeni za spasenje, jer su sve začeto u grijehu (Psalom 51: 5), a mora poštivati pravilo nauka proglašio Krista i apostola "No, zahvaljujući Bože što su robovi grijeha, od srca poslušali oblik nastave u kojem ste bili ispisani" (Rim 6:17; Rim 10: 8).

Tek nakon što je čuo riječ istine, evanđelje spasenja, a nakon što je vjerovao u Krista da je čovjek spašen "Tko ste i vi, pošto ste čuli riječ istine, evanđelje spasenja svoga; i, što

je također vjerovao, što je zapečaćena Svetim Duhom obećanim” (Ef 1,13); “Da, ako ustima isповијedaš da je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen” (Rimljanima 10: 9).

Nitko se rodi po tijelu predodređeni za spasenje, ali je potrebno čuti poruku spasenja i vjerujemo u Krista kao Pismo kaže, odlučujući za Krista u prihvatljivom vremenu: danas, ustrajavanje na kraju vjerujući “**Tko vjeruje i pokrsti se spasio, a tko ne vjeruje, osudit će se**” (Marko 16:16; Heb 3: 6 i 14).

Samo predodređena onima koji ga ljube, koji je, oni koji su slušali evanđelje, jer samo oni koji čuvaju Božje zapovijedi je da vjerujemo u Krista pozvani biti kao otisak Krista, za potrebe ovog poziva je da Krist je prvorodenac među mnogom braćom poput njega “**A mi znamo da je sve dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani**” (Rimljanima 08:28); “**Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja će ljubiti njega i njemu se očitovati**” (Ivan 14:21; 1 Iv 3,23).

Samo oni koji su postali jedno s Kristom (poznati) po evanđelju su predodređeni da budu suobličeni slici Krista “**Za one koje On predviđa također predodredio da budu suobličeni slici Sina njegova, kako bi on mogao biti prvorodenac među mnogom braćom**” (Rim 8:29); “**Bog je vjeran, od kojih vas pozva u zajedništvo Sina svojega Isusa Krista, Gospodina našega**” (1 Kor 1: 9).

Grčki glagol preveden ‘znati’ ne kaže ‘znati’, prije nego što se govori o intimnom zajedništvu, da se jedno tijelo s Kristom „, pa smo, koji su mnogi, jedno tijelo u Kristu, a pojedinačno mi smo udovi jedandruge” (Rim 12: 5); “**I tko čuva zapovijedi njegove u njemu, i on u njemu. I po ovom znamo da on ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao**” (1 Ivanova 3,24).

Poziv na zajedništvo potiče Sina spasenja u trenutku se zove i

danас, будући pozив да буду suoблићени slici Krista dogodio u vječnosti prema cilju koji Bog ima u sebi, da bi proslavljenog Krista i uzvišen veoma među mnogim braća poput njega.

Izvorni članak: Predestinação